

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولتیه	ذکر مأخذ	ویرایش دوم	تکمیل مأخذ و ویرایش نهایی

برنامه‌های سیما، رهن فرصت‌های گران‌بهای عبادت و کسب معرفت در ماه مبارک رمضان

امروز چند کلمه‌ای هم در مورد ماه مبارک رمضان صحبت کنیم. البته امروز مروری داشتیم روی یادداشت‌هایی که براساس آنها سال‌های قبل برای عزیزان صحبت کرده بودم؛ دیدم الحق خدا توفیق داده و نکته‌های زیادی گفته شده است. یقیناً بنا ندارم آنها را دوباره و سه‌باره و چندین‌باره برای عزیزان تکرار کنم؛ ولی خیلی حیف است که کسی در ماه مبارک رمضان، مهمان باشد؛ اما به آن بحث‌ها توجه نداشته باشد. بارها تأکید کرده‌ام؛ عزیزان! الآن که خوشبختانه قسمت اعظم فایل‌های آن بحث‌ها در دست‌رسان است، مراجعه کنید و در همین روزها گوش کنید و برای این کار، زمانی بگذارید؛ گرچه این معضل عجیب جمهوری اسلامی که ظاهراً از معماهای لاینحل است، فرصتی برای مخاطبانش باقی نمی‌گذارد. نمی‌دانم چه تعبیری به کار ببرم که به مسؤولین برنخورد؛ ولی به‌هرحال، رسالت صدا و سیما برای ربودن وقت خلوت، مناجات، تفکر و عبادت مردم که در غیر ماه مبارک رمضان، شیطان از آنها می‌رباید، [چیزی نیست که بشود نادیده گرفت]. در این شهرالله، چون شیطان را در غل و زنجیر کرده‌اند، ظاهراً قائم‌مقامی مأمور شده که این کار را انجام دهد. از همان سر سفره‌ی افطار، از سریال این کانال به سریال دیگر و به سریال کانال دیگر؛ و همین‌طور تا نیمه‌های شب ادامه پیدا می‌کند و فرصت اندیشیدن و فکر کردن و پرداختن به مباحث عمیق معرفتی دین را که از اعظم عبادات در ماه مبارک رمضان است، از انسان می‌گیرد. شاهد اینک تفکر و پرداختن به مباحث عمیق معرفتی از اعظم عبادات در این ماه است را هم خدمتتان عرض می‌کنم؛ همان‌طور که می‌دانید، گل ایام و ساعات ماه مبارک رمضان، لیلة‌القدر است. اگر به *مفاتیح‌الجنان* مراجعه کنید، می‌بینید که

بنابه نقل این کتاب، افضل اعمال در لیلۃ القدر، مباحثه و مطالعه و تفکر علمی برای کسب معرفت دینی است؛ از قرآن خواندن، دعا خواندن، نماز مستحبی خواندن، ذکر گفتن، از همه‌ی اعمال دیگر افضل است.^۱ پس ماه مبارک رمضان، ماه اندیشه است؛ ماه تفکر است؛ ماه مطالعه و تحقیق برای راه پیدا کردن به حقایق عمیق‌تر دین است.

نمی‌دانم این روندی که ما در پیش گرفته‌ایم، جز سودی که در ماه مبارک رمضان به جیب سریال‌سازها ریخته می‌شود، چه بهره‌ای برای جامعه‌ی ما دارد! این از گله‌هایی است که سال‌های قبل کرده‌ام و نمی‌خواهم حرف‌های قبلی را بازگو کنم؛ ولی واقعاً دل انسان می‌سوزد. به نظر شما این سریال‌ها را برای چه کسانی پخش می‌کنند؟ برای آنها که اهل ماهواره و اهل فسق و فجورند؟ فکر می‌کنید آنها در ماه مبارک رمضان، پای این سریال‌ها می‌نشینند؟ آنها که همچنان راه خودشان را می‌روند؛ در سایت‌های اینترنتی، یا پای ماهواره دارند راه گناه و معصیتی را که در یازده ماه دیگر طی کرده‌اند، دنبال می‌کنند. پس این سریال‌ها آنها را پای تلویزیون نمی‌نشانند؛ چه کسانی را می‌نشانند؟ همان روزه‌گیرها، همان مؤمنین، همان اهل تقوا و دیانتی را که باید از این فرصت گوهرین ماه مبارک رمضان برای رشد و ارتقاء معرفت دینی بهره بگیرند؛ آنها را پای تلویزیون میخ‌کوب می‌کند و فرصت اندیشیدن و گفتگو کردن را از آنها می‌گیرد. بروید ببینید چه خبر است؟ مساجد ما چرا این قدر خلوت است؟ کاری ندارم به اینکه مساجدمان هم در درون خود معضله‌هایی دارد؛ اما ببینید تلویزیون چه می‌کند! چگونه مردم را به خود مشغول می‌کند تا فرصت رفتن به مسجد و عبادت‌گاه و فرصت اندیشه و مطالعه را نداشته باشند؟

نمی‌دانم در این جمهوری اسلامی، کی شخص عاقلی پیدا می‌شود که زورش برسد و این روند غلطی را که جز منافع سریال‌سازها و برنامه‌سازها، به نظر نمی‌رسد چیز دیگری در پی داشته باشد، متوقف کند.

۱. و من احیا هاتین اللیلین بمذاکرۃ العلم فهو افضل: صدوق، امالی، ص ۴۶۹؛ محدث قمی، سفینة البحار، ج ۲، ص ۵۱۸ و مجلسی،

بحار الانوار، ج ۱۰، ص ۴۰۱.

آن هم شب، گل وقت‌های بیست و چهار ساعت ماه مبارک رمضان! شبی که وقت مناجات و خلوت است؛ وقت عشق‌بازی با خدای متعال است! البته این حرف‌ها ربطی به جلسه‌ی ما ندارد؛ اما چه کنیم؟ گاهی اوقات رشته‌ی سخن از اختیارم خارج می‌شود. اگر می‌خواهید سریال پخش کنید، در یک ساعت واحد پخش کنید. بگویید مثلاً ساعت نه تا ده، ده تا یازده، این ساعت پخش سریال است. هر کس می‌خواهد، یکی از این سریال‌ها را شب ببیند؛ بقیه‌اش را هم برای اینکه این واجب قضا نشود، روزها تکرار کنید؛ تا شب که وقت مناجات و خلوت‌های عظیم است، آن هم در این تابستان که شب این قدر کوتاه است، شب‌های به این کوتاهی فقط یک ساعتش پای سریال‌ها بگذرد؛ و مردم قدری وقت داشته باشند که به چیز دیگری غیر از تلویزیون برسند. این لاقل یک راه حل است تا سریال‌سازها هم ما را نفرین نکنند که راه نان درآوردن ما را در ماه مبارک رمضان بستید.

پناه بر خدا! نه، ما این تعبیر را نمی‌کنیم؛^۲ ولی حیف است! انسان دلش می‌سوزد! محرومیت است! قانع شدن به بهره‌ی بسیار اندک از ماه مبارک رمضان است. اگر صدا و سیما به تعبیر حضرت امام‌رضوان‌الله‌تعالی‌علیه یک دانشگاه ملی است، لاقل این دانشگاه انسان را به این سمت هل ندهد! خطی که به جامعه می‌دهد، خط صلاح و کمال و تعالی باشد، نه خط انحراف و کاستی و محرومیت! بگذریم! عذر می‌خواهم که من دوباره داغم تازه شد و یک بار دیگر به این نکته اشاره کردم.

به این بهانه این بحث مطرح شد -هیچ ربطی هم به بحث‌های امروز ما نداشت- که عرض می‌کردم که ان‌شاءالله از فرصت‌های این ماه استفاده کنید و بحث‌هایی را که سال‌های قبل کردیم و سی‌دی آن در اختیارتان است و یا در سایت قابل دسترسی است، یک بار دیگر با تأمل و دقت گوش کنید. امیدواریم بتواند حال و هوای ماه مبارک رمضان را برای شما پررنگ‌تر و قوی‌تر کند و زمینه‌ی بهره‌وری بیشتر را از این ماه فراهم آورد.

۲. یکی از حضار مجلس جمله‌ای می‌گوید که قابل تشخیص نیست؛ ولی جمله‌ی استاد در پاسخ ایشان است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ